

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620201287
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3620201287.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina vo veci starostlivosti súdu o maloletú U. Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., Y. L. XXX/XX, zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, dieťa matky H. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., Y. L. XXX/XX, zastúpenej Mgr. René Nguyenom, advokátom so sídlom v Partizánskom, Moyzesova 471/1 a otca Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom obec J., o zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 29. marca 2021, č. k. 6P/67/2020 - 132, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zmenil rozsudok Okresného súdu Partizánske zo dňa 07.06.20217 č.k. 6P/23/2017-170 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.10.2017 č.k. 6CoP/64/2017-236 tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca U. Y. J. zo sumy 150,- eur mesačne na sumu 175,- eur mesačne s účinnosťou od 09.10.2020. Vo výroku II. zvyšnej časti návrh na zvýšenie výživného zamietol. Vo výroku III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Vo výroku IV. určil, že zročné zvýšené výživné za obdobie od 09.10.2020 do 29.03.2021 v sume 154,84 € je otec maloletej povinný zaplatiť maloletej k rukám jej matky v lehote 90 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súd z vykonaných dôkazov zistil, že v čase ostatnej úpravy vyživovacej povinnosti mala maloletá 7 a pol roka veku, začala navštevovať 1. ročník základnej školy. Mala výdavky v súvislosti s návštevou školy, ale aj v súvislosti s ortodontickou pomôckou. Matka v tom čase vyčíslila jej pravidelné mesačné výdavky na 389 € a jednorazové výdavky na 1 200 €. V súčasnosti je maloletá staršia, má 11 a pol roka veku, navštevuje 5. ročník základnej školy. V súvislosti s vyšším vekom stúpajú aj náklady na jej zaopatrenie (strava, oblečenie, hygiena). Zároveň v súvislosti s problémami so zubami stúpili aj náklady na ortodontickú pomôcku a s tým súvisiace výdavky (na zubný strojček). Matka v súčasnosti vyčíslila pravidelné mesačné výdavky na 629,43 € mesačne, avšak zahrnula do nich aj výdavky na lyžiarsky výcvik, ktorý sa neuskutočnil, výdavky na cestu do školy, hoci sa vyučuje dlhodobo dištančne, na školské výlety, ktoré sa neuskutočňujú i na desiatu do školy. Celkové výdavky na maloletú vyčíslené matkou súd považoval za nadhodnotené. Matka vyčíslila ďalej jednorazové výdavky na 1 100 €. Z toho je zrejmé, že jednorazové výdavky boli nižšie, ako v čase ostatnej úpravy vyživovacej povinnosti. Aj tieto súd považoval zo strany matky za nadhodnotené, nezodpovedajúce odôvodneným potrebám maloletej a možnostiam jej rodičov. Výdavky na záľuby maloletej musia zodpovedať životnej úrovni jej rodičov. Ak to ich životná úroveň neumožňuje, nie je dôvodné na športové potreby vynaložiť 670 €. Rovnako za neprimeraný výdavok považoval nákup notebooku za 788 €, ak maloletá potrebuje notebook len pre potreby štúdia na základnej škole, súd mal za to, že by jej postačoval aj lacnejší. Súd teda dospel k záveru, že síce došlo k zhoršeniu pomerov na strane maloletej, avšak toto nie je v menšom rozsahu, ako sa snaží matka prezentovať v návrhu na začatie konania. Zhoršenie spočíva najmä vo vyšších nákladoch na bežné zaopatrenie

maloletej v súvislosti s jej vyšším vekom. Matka mala priemerný čistý mesačný príjem 676,10 €. V súčasnosti má priemerný čistý mesačný príjem 837,41 €, jej príjem teda stúpol približne o 20 %. K podstatnému zvýšeniu výdavkov u nej podľa názoru súdu nedošlo, zo skutočnosti, že nakúpila dieťaťu drahú športovú výbavu, kúpila si auto (hoci za požičané peniaze), kúpila dieťaťu nový nábytok, nie lacný počítač, s maloletou chodila na výlety, vyplýva, že jej životná úroveň sa nezhoršila. Súd dospel k záveru, že zlepšenie príjmov matky o 20% sa má prejavíť v zvýšení jej vyživovacej povinnosti v jednej polovici tohto zlepšenia. U otca maloletej došlo k zvýšeniu príjmu z 656,23 € mesačne na 857,21 € mesačne, teda o 25%. Iná zmena na jeho strane zistená nebola, hoci mu súd riadne doručil návrh na začatie konania a umožnil mu vyjadriť sa k nemu. Otec maloletej svoje právo nevyužil a k návrhu sa riadne nevyjadril (nepredniesol žiadne skutkové tvrdenia okrem tvrdenia, že s návrhom nesúhlasí). Jeho pomery sa napriek snahe súdu zistiť nepodarilo, jeho nečinnosť však nemôže ísť na ťarchu maloletého dieťaťa. Súd teda vychádzal z listinného dôkazu - potvrdenia o príjme otca, z ktorého zistil na jeho strane zlepšenie príjmov. Zistil z neho aj, že zamestnávateľ otca ostal nezmenený. Nebolo preukázané, že by sa iné pomery otca zmenili. Keďže sa zlepšili pomery oboch rodičov, pričom percentuálne výraznejšie u otca a keďže zlepšenie pomerov matky je čiastočne kompenzované starostlivosťou matky o maloletú, súd považoval za spravodlivé, aby sa vyživovacia povinnosť otca zvýšila o 15%. Vychádzal pritom z toho, že od zlepšenia pomerov otca o 25% odpočítal polovicu zlepšenia pomerov matky, teda 10 percentuálnych bodov, čo predstavuje s prihliadnutím na možnosti oboch rodičov zdroje na zvýšenie výživného u otca o 15%, čo je v posudzovanej veci zo 150 € mesačne na 175 € mesačne. Takto zvýšené výživné podľa názoru súdu zodpovedá ako možnostiam a schopnostiam oboch rodičov, ako aj súčasným odôvodneným potrebám maloletej. Maloletá s prihliadnutím k tomu, že sčasti sa na vyživovacej povinnosti k nej má podieľať aj matka, výživným od otca vo výške 175 € bude mať životnú úroveň primeranú životnej úrovni oboch svojich rodičov. Účinnosť zvýšenia vyživovacej povinnosti súd stanovil od 09.10.2020, ako navrhla matka v návrhu. Vo zvyšku súd návrh zamietol, pretože vyššie výživné by podľa názoru súdu nezodpovedalo ani možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca, ani odôvodneným potrebám maloletej. Zvýšené výživné o 25 € mesačne umožní kompenzovať zvýšené výdavky na zapožičanie maloletej v súvislosti s jej vyšším vekom. Súd prihliadal aj na to, že matka na maloletú časť výdavkov v súvislosti s dištančnou výučbou nevynakladá. Výdavky na kúpu počítača súd považoval za neprimerane vysoké vzhľadom na pomery maloletej a príjmy jej matky. Takisto súd považoval za neprimerane vysoké výdavky na športové potreby pre maloletú. Preto súd nezvýšil vyživovaciu povinnosť až na žiadaných 300 €, ale len na sumu 175 € mesačne. Zročné výživné za obdobie od 07.06.2017 do vyhlásenia tohto rozsudku súd vypočítal tak, že zvýšené výživné (175 € - 150 € = 25 €) vydellil počtom dní v mesiaci (31) a vynásobil počtom dní od 09.10.2020 do 14.10.2020 (keďže výživné je splatné k 15. dňu v mesiaci a platí sa na mesiac vopred). Výživné za 6 dní (od 09.10.2020 do 14.10.2020) je vo výške 4,84 € (6 dní x 25 € / 31 dní, t.j. 6 x 0,806 €). Ku dňu vyhlásenia rozhodnutia je teda splatné zvýšené výživné za 6 mesiacov a 6 dní, ktoré predstavuje vo finančnom vyjadrení sumu 154,84 € (6 x 25 € + 4,84 €). Súd vzhľadom k zisteným príjmom otca určil dlhšiu dobu na zaplatenie zročného zvýšeného výživného, a to do 90 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vzhľadom k ustanoveniu § 52 CMP súd rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania nárok. Žiaden z účastníkov si nárok na náhradu trov konania neuplatnil a súd nezistil žiadne okolnosti odôvodňujúce priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka mal. dieťaťa. Namietala, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutočný stav veci podľa § 62 ods. 1 CMP. Matka nesúhlasí s odôvodnením napadnutého rozsudku, z ktorého na viacerých miestach vyplýva, že výdavky matky, ktoré zdokladovala súdu, považuje konajúci súd prvej inštancie za nadhodnotené. Dôvodila, že súdu nepredložila žiadne nadhodnotené výdavky na maloletú, ale len skutočné a pravdivé výdavky, ktoré jej vznikajú pri výchove a starostlivosti o maloletú. Poukázala na fakt, že od ukončenia vzťahu k otcom sa o maloletú stará výlučne sama. Svoju vyživovaciu povinnosť plní ako osobnou starostlivosťou, tak aj poskytovaním vecných plnení a vzhľadom k výške deklarovaných nákladov maloletej k výške súdom uloženou povinnosti otca platiť výživné na maloletú sa matka aj spolupodieľa na platení výživného maloletej ako peňažného príspevku na uhrádzanie potrieb maloletej. Na druhej strane, otec sa nad súdom uloženou povinnosťou platenia výživného žiadnym iným spôsobom nepodieľa na výžive maloletej. Súd je povinný zo zákona zohľadniť tú skutočnosť pri rozhodovaní o výške výživného, ktorý z rodičov a v akej miere sa o maloletú stará, pričom má za to, že súd uvedené v rozsudku riadne nezohľadnil. Ďalej uviedla, že podala návrh na zvýšenie výživného k maloletej dňa 09.10.2020, teda v čase pred tzv. druhou vlnou uzatvárania škôl resp. lockdownu. V čase podania návrhu logicky uviedla tie výdavky maloletej, ktoré máva maloletá bežne, a tie výdavky, ktoré očakávala v blízkej budúcnosti. Súd avšak

tieto výdavky považoval za nadhodnotené a to z dôvodu, že ich nebolo potrebné vynaložiť. Súd ale pri tejto argumentácii absolútne opomenul neočakávanú situáciu spojenú s pandemiou koronavírusu COVID-19, a túto skutočnosť nevzal vôbec do úvahy resp. sa s ňou nevysporiadal, čo robí rozsudok v tejto časti nepreskúmateľným. S názorom súdu ohľadne príliš vysokej obstarávacej ceny notebooku nesúhlasí. Je pravdou, že je možné zadovážiť aj lacnejší notebook, ale je pravdou aj to, že je možné zakúpiť aj rádovo v stovkách eur drahší notebook. Je bežné, že technické zariadenia tohto typu, ktoré majú vyššiu obstarávaciu hodnotu, plnia svoj účel dlhšie bez nutnosti zvyšovať (upgradovať) tieto zariadenia počas ich životnosti. S poukazom na technické parametre zakúpeného notebooku, softvér dodaný ako súčasť kúpy, považuje obstarávaciu cenu notebooku a teda výdavok na maloletú za nie nadhodnotený. Matka trvá na tom, že zadováženie predmetného notebooku bolo v záujme maloletej a daný notebook predstavuje jednoznačne v roku 2021 školskú pomôcku resp. je to náklad, ktorý súvisí s plnením povinnej školskej dochádzky maloletej. Opätovne poukázala na časový odstup od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca v roku 2017, rast a vyšší vek maloletej a tiež na rast spotrebiteľských cien spôsobených infláciou. Matka musela maloletej z dôvodu jej rastu a vývoja zadovážiť väčší nábytok do detskej izby a tieto výdavky maloletej považovala za bežné, potrebné a v záujme maloletej. Ďalej uviedla, že očakávala po vyhlásení rozsudku výdavky na zubný strojček maloletej. Dňa 01.04.2021 jej vznikol výdavok na zubný strojček na hornú čeľusť maloletej v sume 218,90 eur, dňa 06.05.2021 jej vznikol výdavok na zubný strojček na spodnú čeľusť v sume 266,00 eur s cestovným v sume 20,00 eur. Trvala na svojom vyjadrení, že otec sa tvári ako nemajetná osoba a teda svoje skutočné majetky eviduje a píše na tretie osoby. V súdnom konaní v roku 2017 pred Okresným súdom Partizánske sp. zn. 6P/23/2017 otec sám uviedol, že si kúpil motorové vozidlo zn. VW Passat, ktoré ale na seba neevidoval v evidencii vozidiel. Počas súdneho pojednávania zo dňa 29.03.2021 predložila konajúcemu súdu pracovný inzerát zamestnávateľa otca - spoločnosti FERCAM Slovakia, s.r.o. z internetovej stránky www.istp.sk, <<http://www.istp.sk>> podľa tohto inzerátu je ponúkanú hrubá mzda 624,00 eur pre nastupujúceho zamestnanca, pričom ako ponúkané výhody zamestnávateľ uvádza možnosť mesačného zárobku až do 1.900,00 eur mala za to, že konajúci súd sa s uvedenou skutočnosťou nevysporiadal a v odôvodnení bodu 15 rozsudku len stroho uviedol čistý mesačný zárobok otca vo výške 857,21 eur. Ako pochybenie súdu uvádzala, že súd si nevyžiadal od zamestnávateľa aj cestovné náhrady otca ako vodiča z povolenia a tým pádom nesprávne zistil skutkový stav veci. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej U. Y. J. sumou 300,- eur mesačne, alternatívne, aby odvolací súd po vykonanom dokazovaní rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Otec maloletej a ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v celom rozsahu podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z nasledovných dôvodov:

5. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o zvýšení vyživovacej povinnosti otca k maloletemu dieťaťu na tom právnom závere, že od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej, ktorá je vekovo o 4 roky staršia, navštevuje 5. ročník ZŠ a v súvislosti s vyšším vekom zvýšili sa aj náklady na jej zaopatrenie. Matka vyčíslila pravidelné mesačné výdavky na 629,43 eur mesačne, avšak zahrnula do nich aj výdavky na lyžiarsky výcvik, ktorý sa neuskutočnil, výdavky na cestu do školy, hoci sa vyučuje dlhodobo dištančne, na školské výlety, ktoré sa neuskutočňujú, pričom celkové výdavky na maloletú vyčíslené matkou súd považoval za nadhodnotené. Za neprímeraný výdavok považoval súd nákup notebooku za sumu 788,- eur, keď mal za to, že pre potreby štúdia maloletej na základnej škole by jej postačoval aj notebook lacnejší. Súd teda dospel k záveru, že síce došlo k zhoršeniu pomerov na strane maloletej, avšak toto nie je v menšom rozsahu, ako sa snaží matka prezentovať v návrhu na začatie konania. Zhoršenie spočíva najmä vo vyšších nákladoch na bežné zaopatrenie maloletej v súvislosti s jej vyšším vekom. Na strane matky došlo k zlepšeniu jej zárobkových pomerov, keď v súčasnosti má priemerný čistý mesačný príjem 837,41 eur, jej príjem teda stúpol v porovnaní s poslednou úpravou výživného približne o 20%. U otca došlo k zvýšeniu príjmu zo sumy 656,23 eur mesačne na 857,20 eur mesačne, teda o 25%. Inú zmenu pomerov na jeho strane zistenú nemal, otcove pomery sa napriek snahe súdu nepodarilo zistiť, keď na pojednávanie sa nedostavil. Súd prvej inštancie preto vychádzal z listinného dôkazu - potvrdenia o príjme otca, z ktorého zistil na

jeho strane zlepšenie príjmov. Keďže sa zlepšili pomery oboch rodičov, pričom percentuálne výraznejšie u otca a keďže zlepšenie pomerov matky je čiastočne kompenzované osobnou starostlivosťou matky o maloletú, považoval za spravodlivé, aby sa vyživovacia povinnosť otca zvýšila o 15%, teda zo sumy 150,- eur na sumu 175,- eur mesačne s účinnosťou od 09.10.2020.

6. Odvolací súd považuje tento právny záver súdu prvej inštancie za predčasný, nakoľko súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutočný stav veci.

7. Zákon o rodine (ustanovenie § 62 ods. 2 a ustanovenie § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností a možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku lebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká. Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

8. V prípade, keď súd má rozhodovať o návrhu na zvýšenie výživného podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, musí porovnávať pomery na strane osoby oprávnenej a povinnej, ktoré existovali v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi, ktoré sú dané v období, na ktoré sa zvýšenie výživného má vzťahovať. Posúdenie opodstatnenosti návrhu na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa je vecou voľnej úvahy súdu a závisí od možností a schopností osoby povinnej výživou a od odôvodnených potrieb osoby oprávnenej na výživné. Súd v tomto konaní v zmysle čl. 6, § 35 a § 36 CMP postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci a je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí.

9. Odvolací súd v zásade zdieľa právny záver súdu prvej inštancie, že od poslednej úpravy výživného (február 2017) sa podstatne zmenili pomery na strane maloletého dieťaťa, ktoré je vekovo o 4 roky staršie, navštevuje druhý stupeň základnej školy, zvýšili sa tak nielen jej náklady spojené so štúdiom, ale i ďalšie ostatné náklady spojené s jej pribúdajúcim vekom a potrebami s tými spojenými. Zároveň v súvislosti s problémami so zubami stúpili aj náklady na ortodontickú pomôcku a s tým súvisiace výdavky (na zubný strojček). K zmene pomerov došlo i v zárobkových pomeroch na strane matky, keď matka mala v čase poslednej úpravy výživného priemerný čistý príjem 676,10 eur, v súčasnosti má čistý mesačný príjem 837,41 eur, jej príjem je približne vyšší o 20%. Inú zmenu pomerov na strane matky v porovnaní s poslednou úpravou výživného súd nemal za preukázanú.

10. Pokiaľ však ide o pomery na strane otca, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa nedôsledne zaoberal zisťovaním schopností, možností a majetkových pomerov otca.

11. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že u otca maloletej došlo k zvýšeniu príjmu zo sumy 656,23 eur mesačne na sumu 857,21 eur mesačne, teda o 25%. Inú zmenu na jeho strane nezistil, keď otec sa k návrhu na zvýšenie výživného riadne nevyjadril, na nariadené pojednávanie sa nedostavil. Súd prvej inštancie konštatoval, že napriek snahe sa mu nepodarilo zistiť pomery otca, pričom nečinnosť otca nemôže ísť na ťarchu maloletého dieťaťa. Pri rozhodovaní o zvýšení výživného preto vychádzal z listinného dôkazu - potvrdenia o príjme otca, z ktorého zistil na jeho strane zlepšenie príjmov. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie nemal náležitým spôsobom zistené komplexné majetkové pomery otca, pričom prvoinštančný súd bol povinný v zmysle ust. § 35 CMP vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci konania, preto rozsah vyživovacej povinnosti nebol určený v súlade so Zákonom o rodine.

12. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku uviedol, že priemerný mesačný zárobok otca za obdobie od novembra 2019 do októbra 2020 predstavuje sumu 857,21 eur mesačne, avšak už tento výpočet je nesprávny, keď súd opomenul započítať do priemerného mesačného príjmu otca aj náhradu za vyplatené nemocenské dávky za uvedené obdobie v sume 180,79 eur mesačne. Po započítaní uvedenej náhrady dávok nemocenského poistenia predstavuje priemerný mesačný zárobok otca sumu 872,28 eur za vyššie uvedené obdobie. Podľa tvrdení matky otec pracuje v spoločnosti Fercam Slovakia s.r.o. Bratislava ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy, preto súd prvej inštancie si mal od zamestnávateľa otca vyžiadať rozpis cestovných náhrad otca ako vodiča z povolania a prihliadať

na poskytnuté finančné náhrady, nakoľko ide o faktory, ktoré určujú životnú úroveň povinného rodiča. Z lustrácie v registri obyvateľov (č. I. 31), ako aj zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica (č. I. 54) vyplýva, že otec v roku 2016 uzatvoril manželstvo so B. J., rod. E., ďalej, že má vyživovaciu povinnosť k V. J., nar. XX.XX.XXXX, pričom zamestnávateľ otca vykonáva zrážky zo mzdy na výživné pre V. J. v sume 130,- eur mesačne (správa od zamestnávateľa otca č. I. 51). Súd prvej inštancie sa s týmito listinnými dôkazmi nevysporiadal, preto je možné konštatovať, že nedostatočne zistil skutočný stav potrebný pre objektívne a správne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že prvoinštančný súd bol povinný vykonať v zmysle § 36 CMP aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci (napríklad vykonať lustráciu nehnuteľností na portáli katastra nehnuteľností a takto zistiť, či je otec vlastníkom nehnuteľností, ďalej zistiť cez register lustrácie bankových účtov, či má otec vedené účty v banke...), aby mohol komplexne posúdiť osobné a majetkové pomery otca. Keďže súd prvej inštancie neposúdil všetky do úvahy prichádzajúce rozhodné okolnosti v danej veci, čo do zvýšenia výživného, predčasné je i jeho výroky o určení zročného výživného i výroky o trovách konania, ako i výroky súvisiace. Náprava popísaných pochybení súdu prvej inštancie v odvolacom konaní by vyžadovala takú mieru ingerencie odvolacieho súdu, ktorá by v skutočnosti mala za následok aj nahrádzanie činnosti súdu prvej inštancie, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP, § 391 ods. 1 CSP).

13. V ďalšom konaní súd prvej inštancie doplní dokazovanie v hore naznačenom smere tak, aby boli úplne zistené pomery na strane účastníkov a až na základe komplexného zhodnotenia pomerov na strane všetkých zainteresovaných účastníkov vo veci opätovne rozhodne. Vzhľadom na odstup času zistí rovnako osobné a zárobkové pomery matky maloletých detí. Až po takomto zistení pomerov rodičov maloletého dieťaťa opätovne vyhodnotí, v akej výške je v schopnostiach a možnostiach otca platiť zvýšené výživné na maloleté dieťa s prihliadnutím na jeho odôvodnené potreby.

14. Vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).